

SKEBY OG ØSTRUP SOGNE

KIRKEBLADET

Feb. - marts 2022, årg. 33 nr. 1

Alterbuket fra Skeby kirke. Foto: Ard Jongsma

Fasten
Østrup og Skeby samler ind til fattige
Fristelsernes parade

Susanne og hendes forskning i celler
og DNA
Dorte og Niels i "Gartnerens Hus"

Målsætning: "Vi vil være en aktiv, lyttende og inddragende kirke"

Hvad er faste?

Fasten er perioden, der går fra fastelavns søndag og frem til påske. Det er i alt 40 dage, og det er i fasten, vi gør os klar til påske.

Man kan sige, at på samme måde som advent er forberedelse til julen, så er fastetiden forberedelse til påsken.

Nu handler det ikke om, at vi skal sulte hele fasten, men det handler om, at vi skal gøre os mentalt klar til påske.

I kirken er teksterne og salmerne gennemsyret af Jesu egen faste- og fristelsestid. På den måde bliver vore egne fristelser og måden, vi forholder os til dem, et tema i fastetiden. Se derfor også artiklen i dette blad, der handler om netop "Fristelser..."

I kirken hører vi i fastetiden også om Jesu

vandring op til Jerusalem og hele den dramatik, der følger med, når han kommer til byen og møder sine modstandere. Vi hører om kampen mellem det gode og det onde, som han jo møder i påsken, hvor han bliver korsfæstet og senere opstår.

Måske kan fastetiden blive den periode, hvor du får plads til eftertænksomhed, plads til tanker om Gud og tanker om dit medmenneske.

For nogen kan fastetiden være der, hvor de afholder sig fra noget, som fylder meget i deres hverdag. Det kan være, at man vil tage en pause fra måske slik eller alkohol eller facebook. Dette er fasten en oplagt anledning til, selv om det på ingen måde er et krav i folkekirken, at man på den måde faster.

Kalender

FORÅRSKONCERTEN "FORÅR OG KÆRLIGHED" MED BØRNEKIRKEKORET GELÆNDERLÆRKERNE

Søndag 3. april kl. 19.00 i Østrup kirke

I indbydes til en dejlig koncert med kirkens kor, Gelænderlærkerne, ved Karin Bloch Rochler og Otterup Kirkes Kor ved Preben Holmberg.

Aftenen byder på fællessang og orgelspil, og korene vil synge forårs- og kærligheds-sange fra forskellige årtier. Alle er hjertelig velkommen.

**Torsdag den 31. marts kl. 19.00 er der
offentligt menighedsrådsmøde.
Sted: Østrup præstegård**

Kl. 14.00 - 16.00

Frokostklubben for mænd
Frokostklubben har efterhånden holdt en længere coronapause, men **tirsdag den 5. april kl. 14 - 16 mødes vi igen!**

Besættelsesmuseet i Beldringe
Denne gang besøger vi Besættelsesmuseet, Lufthavnvej 136, i Beldringe.

Vi får en rundvisning på 1½ time af museumsleder, Jens P. Sørvin. Han fortæller om pistolpræsten / dynamitpræsten fra Østrup samt om likvideringer på Fyn og om modstandsfolk. Vi hører også om nedkastninger og om tyske flygtninge på Fyn og i det øvrige Danmark. Vi kommer også ned i bunkeren, og derfor anbefales det, at man har godt med varmt tøj på.

Efter rundvisningen kan man købe kaffe og brød i lufthavnens cafeteria. Der er ingen tilmelding - vi mødes blot i Beldringe.

Giv et bidrag til verdens fattigste

Klimaudfordringerne presser sig på. Derfor kommer opfordringen til at hjælpe. I Etiopien, Sydsudan og Simbabwe sulter millioner, fordi regnen udebliver. Derfor er der behov for konkret hjælp til at håndtere de udfordringer, man står med.

FOLKEKIRKENS
NØDHJÆLP
octalliance

Nogle steder i Afrika skal kvinder og børn vandre i flere timer for at hente vand, som oftest er bakteriefyldt. Folkekirken's Nødhjælp bygger **vandposter** i landsbyerne, så færre bliver syge, gåturene efter vand forkortes og børn får mulighed for at lege og gå i skole. Foto: Peter Høvring

Plantning af nye træer er en vigtig brik i kampen mod klimaforandringer, da træerne mindsker CO₂ i atmosfæren. Derudover kan træer gøre sårbare samfund modstandsdygtige, når klimaforandringerne i form af jordskred og oversvømmelser rammer. Foto: Mikkel Østergaard

Vore kirker plejer at deltage i Folkekirken's Nødhjælps indsamling til verdens fattigste, og indsamlere plejer at gå fra dør til dør den 2. søndag i marts. Vi gør det, fordi det er vigtigt at støtte de fattigste.

Men på grund af corona-situationen bliver det anderledes i år. Vi gennemfører ikke en fysisk indsamling.

Denne gang opfordrer vi derfor til, at du/I donerer et beløb direkte til indsamlingen. Du kan gøre det her og nu fra din pc eller via din telefon.

SÅDAN HJÆLPER DU:

Du finder indsamlingen på:

indsamling.noedhjælp.dk. Her skal du klikke på "Giv et bidrag" og søge efter "Østrup Skeby samler ind"

Du kan også støtte via **mobile pay 11 44 00**. Hvis du i beskedfeltet skriver 7890 kommer beløbet ind på Østrup og Skebys særskilte indsamling.

På forhånd tak!

Køkkenhaver giver familier mulighed for at dyrke afgrøder som sojabønner, løg og spinat. I flere af verdens fattigste lande er især børn fejl- og underernæret. Det er mangel på mad og ensidig kost, der er skyld i det. For de familier kan køkkenhaver være til stor gavn, fordi køkkenhaver giver familier en mere stabil høst og gør dem i stand til at spise varieret. Foto: Jakob Dall

Fristelser på rad og række

I bønnen fadervor beder vi "og led os ikke ind i fristelse". Hensigten med bønnen er, at vi kan få modstandskraft mod alt det, vi bliver fristet af. Det er en bøn om at få styrke til elske. Bønnen er tænkt som en modgift mod det afstumpede og ukærlige og selvoptagede i os selv.

Faste og fristelse

I slutningen af februar går vi ind i fastetiden, og i april, når det bliver påske, går vi ud af den igen.

Fastetiden er på i alt syv uger, og dermed fylder den temmelig meget i kalenderen.

Fastetiden er optakten til påsken, og et af temaerne i fasten er fristelser.

En søndag i fasten handler det i kirken om Jesu fristelser. Teksten begynder med, at "Så blev Jesus af Ånden ført ud i ørkenen for at fristes af djævelen." Da Jesus havde fastet i 40 dage og 40 nætter (dvs. på et tidspunkt, hvor han må have været alvorligt svækket) kom fristeren / djævelen til ham for at friste ham. I alt blev Jesus fristet tre gange.

Første gang sagde fristeren, at "hvis du er Guds søn, så sig, at stenene her skal blive til brød."

Anden gang tog fristeren ham med op på toppen af templet i Jerusalem og sagde, at "hvis der er Guds søn, står styrt dig ned."

Og tredje gang tog djævelen ham med op på et højt bjerg, viste ham verdens lande og sagde, at "alt dette vil jeg give dig, hvis du vil kaste dig ned og tilbede mig."

Alle tre gange afviste Jesus djævelens fristelser. Dermed viste han, at han er stærkere end djævelen, og at han er værdig til at kaldes Guds søn.

Blandt andet i kraft af den begivenhed er Jesus blevet et forbillede, og derfor bliver vi inviteret til at efterligne ham i hans afvisning af det onde og det djævelske.

"Den hellige Antonius fristelser" af Salvador Dali

Billedet på den modsatte side er malet af den spanske maler, Salvador Dali. Det viser en drømmeagtig scene med en nøgen mand stillet over for en hel parade af fristelser. Billedets stil kaldes surrealisme, og det er malet i 1946.

Manden på billedet er den hellige Antonius, der var en kristen eneboer, som døde i 356. Det fortælles om Antonius, at han blev født i Mellemeegypten, hvor forældrene var velhavende kristne. Som 20-årig solgte han al sin ejendom for at begynde et fromt, asketisk liv i nærheden af sin hjemby. Siden flyttede han ud i en klippehule i den libyske ørken, hvor han kæmpede mod Djævelens mange fristelser og dæmoniske pinsler for til sidst at slå sig ned på et ensomt bjerg på den anden side af Nilen. Her døde han, angiveligt mere end 100 år gammel.

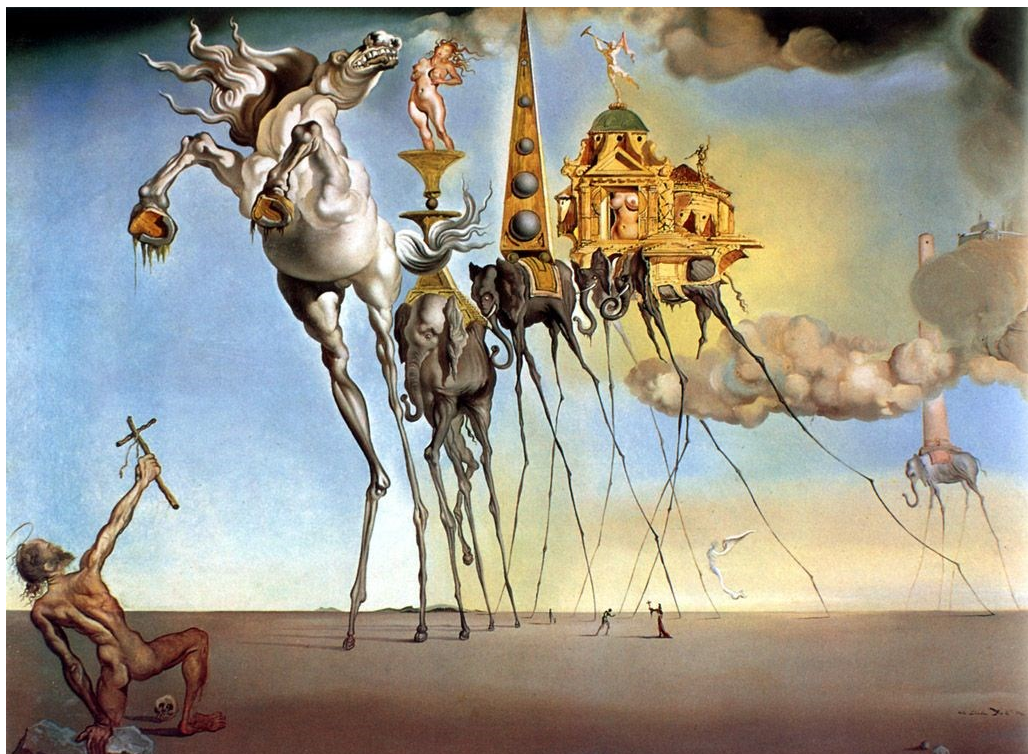
Antonius på billedet

Antonius er den skæggede og nøgne mand i maleriets nederste venstre hjørne. Hans krop er underligt forvredet, mens den ene hånd holder godt fast på en sten, og den anden hånd holder krucifikset op mod hele paraden af fristelser, der møder ham.

Læg mærke til, at hans talje er alt for tynd sammenlignet med hans arme og ben. Dette kan tyde på, at Sankt Antonius er svag, og at han derfor er nødt til at stole på sin tro for at modstå fristelserne.

Det åbne landskab

Generelt er der i billedet ikke andet end et øde landskab med en klar og en flad horisont. Men hvis man ser nærmere efter, kan man få øje på et kranie. Mon det skal lede tanken hen på, at et menneske på et tidligere tidspunkt har ladet sig overmande af fristelsernes parade? Der er også menneskene i midten. De ser så ensomme og udsatte ud - nærmest prisgivet de fristelser, der kommer til dem lige nu. Og så er der bjergene i ude i horisonten. De er med til at give os et dybt og et uendeligt syn, der samtidig giver os indtryk af det uendelige ved fristelsernes parade.

"Den hellige Antonius fristelser" af Salvador Dali

Fristelsernes parade

En hest springer forrest i fristelsernes parade. Den er vild, og den er langbenet og stærk. Hesten efterfølges af elefanter, og også elefanterne er naturligvis stærke - og tunge - dyr. Dermed kommer dyrene til at symbolisere, at her er der stærke kræfter - og ønsker - på spil. Dyrenes meget lange ben er kun med til at gøre dyrene endnu mere truende, overvældende og uforudsigelige.

Alle elefanterne bærer på noget. Et par af dem bærer på gyldne paladser, og andre bærer på obelisker. En nøgen kvinde understreger det erotiske, og obeliskerne indeholder falliske overtoner. Alt det, de bærer på, knytter sig til dermed til liderligheden, det seksuelle og det erotiske.

Antonius står ene mand ansigt til ansigt med denne overvældende og tilsyneladende uendelige parade. Men enhver fristelse skal afværges ved hjælp af korset, som han holder frem for sig. Helgenen er fuldstændig nøgen, hvilket er med til at vise, hvor svag han

er. Så meget desto mere har han brug for korsets magt til at overvinde enhver fristelse.

Dalis budskab er derfor, at man med troen skal modstå fristelser i stedet for at byde dem velkommen.

Det gælder sådan set fristelser af alle slags. Dvs. alt det, der vil forhindre kærligheden mellem mennesker i at vokse.

MEDLEMMER AF Østrup-Skeby menighedsråd:

Birgit Vous (formand), Olle Fisker, Karen Margrethe Clausen, Kari Hansen, Yvonne Durup, Lene Larsen, Esther B. Sørensen, Sheryl Nielsen, Kaj Hovhave og Keld B. Hansen

Kirkebladets Redaktionsgruppe:

Gry Malling Loehr, Peter Kirkeby og Keld B. Hansen

Susanne forsker i celler og DNA

Susanne Mandrup foran Syddansk Universitet

Når man tilbage i tiden, altså tilbage i 1920'erne og -30'erne, ansatte en præst i sognet, fik man faktisk to ansatte for en løn. Præstefruen fulgte med, og skulle gerne hjælpe præsten med alle de daglige gøremål i præstegården og måske også i kirken.

Sådan er det ikke helt mere, eller rettere, sådan er det slet ikke, når man besøger Susanne Mandrup, der er præstefru i Østrup og gift med Keld præst. Jeg er inviteret til en snak om, hvad en præstefru anno 2022 sådan..... går og "roder" med!

Der er dækket op til kaffe og honningkage, og der er lagt op til en hyggelig snak om, hvad der optager hende, og hvad der driver hende i hendes dagligdag.

Altid fascineret af det levende

For at forstå hvor hun er i dag, starter vi med en snak om, hvad der fik hende til at

vælge den retning og det job, hun besidder. Lige fra barnsben har Susanne været optaget af naturen, hvordan tingene hænger sammen, hvorfor tingene er, som de er, og fascinationen af det levende. Bøger af Jane Goodall og hendes arbejde med kampen for chimpanserne i junglen blev læst med stor nysgerrighed og gjorde, at Susanne på et tidspunkt drømte om at blive dyrepasser, som måtte være det ypperste man kunne tænke sig. Det var drømmen, men der var alligevel noget andet, der trak, og dyrepasser blev det ikke til.

Interessen for DNA førte til Odense

Mange og lange overvejelser og nysgerrigheden i forhold til det levende førte til, at hun en dag i gymnasiet faldt over en bog om DNA. Det blev jeg vældig fascineret af, så fascineret at jeg skrev speciale om det i gymnasiet og fandt ud af, at det kunne være spændende at beskæftige sig med noget, der havde med forskning i celler og DNA at gøre.

Efter gymnasiet søgte jeg til Odense, der havde en retning i eksperimentel cellebiologi, altså noget forskning. Jeg har altid været glad for at undersøge, hvordan ting hænger sammen og stille spørgsmål og være nysgerrig. Ikke bare at høre at sådan er tingene, men virkelig forstå, hvorfor de er sådan.

Susannes CV

Efter mit interview med Susanne slog jeg hendes CV op på SDU's hjemmeside på nettet, og den fylder siger og skriver 11 tætpakkede sider. Hvis jeg ellers læser og forstår den rigtigt, er Susanne professor i molekylær biologi

Foredrag på SDU

og leder foruden sin egen gruppe også forskningsenheden for Functional Genomics & Metabolism, et grundforskningscenter samt et andet forskningscenter, og dermed er hun ikke den helt ordinære præstefrue, hvis en sådan ellers findes mere.

Susannes forskning i celler og DNA

Nu er det så, at det bliver rigtig spændende, for hvad er det præcist en professor i molekylær biologi går og "roder" med.

Helt præcist forsker vi i, hvordan vores celler fungerer på et molekylært niveau og især hvordan vores gener er reguleret i forskellige celler. Når der i det hele taget findes liv, skyldes det den måde celler fortolker det DNA, der er i cellerne, på. Det er jo vildt spændende, at en lillebitte celle blot ved at dele sig, læse DNA koden, den har i sig, og dele sig igen og igen, i sidste ende kan blive til et helt perfekt menneske, og så også, at det går godt næsten hver gang.

Susanne prøver at forklare mig hvordan hele det menneskelige genom er opbygget,

hvordan forskerne aflæser det, klipper i DNA-strengene, sætter dem sammen igen, og hvordan de forsker og producerer så meget data, at man som forsker bruger rigtig meget tid på at læse og forstå de data, der bliver produceret.

Jeg kan godt høre, efterhånden som vi kommer i gang med vores samtale, at Susanne bliver mere og mere optaget af at forklare mig, hvordan det her hænger sammen. Det er altså svært stof for en smed, så jeg vil behændigt undlade at gå for meget i detaljer i den her artikel.

Forskningslederens opgaver

Min funktion som leder af min gruppe og centrene, fortæller Susanne, er først og fremmest at udstikke en forskningsretning, vejlede studerende og ansatte i gruppen, at fortælle omverdenen om vores forskning og skaffe penge til fortsat forskning. Det, vi primært bliver bedømt på, er de artikler, vi publicerer i forskellige førende internationale tidsskrifter. Vi er helt afhængige af forsk-

I laboratoriet

ningsmidler fra staten eller private fonde. Det er ikke helt billigt at drive f.eks. et grundforskningscenter, så der skal rejses mange penge, og det er blandt andet mit job. Jeg rejser også en del ud og holder foredrag og oplæg om de resultater, vi har opnået i vores forskning, og det er med til at skærpe interessen for vores centre og forskning. Vores forskning er primært grundforskning, men resultaterne kan også bruges til sygdomsforståelse og udvikling af medikamenter til sygdomsbekæmpelse.

Men mit job er også i høj grad at være

en god leder af centrene og at udvikle et godt forskningsmiljø, som er stimulerende, og som kan understøtte de unge forskere og ph.d.-studerende.

Så jeg skal tegne de store visioner for centrene og den videre forskning, og dertil kommer en masse administrativt arbejde. Men jeg kan lide det, og det menneskelige aspekt i mit arbejde, det at få de unge studerende og forskere til at udvikle sig og blive stærke forskere, synes jeg er meget spændende. De kommer med en nysgerrighed og en energi og en lyst til arbejdet, der er meget berigende. De kommer med forskellig baggrund, forskellige kulturer fra mange forskellige lande, og det bidrager alt sammen til en varieret smeltedigel af god energi. Jeg kan godt lide mit arbejde, og jeg lægger rigtig mange timer i det, fordi det er spændende.

Fritiden og køkkenhaven

I fritiden synes jeg, det er fantastisk at gå ud og bruge nogle kræfter i vores køkkenhave og se tingene vokse og modnes. Jeg føler mig meget rig på en ganske særlig måde, når jeg kan gå tilbage i køkkenet med favnen fuld af hjemmedyrkede grøntsager og urter, som vi kan omsætte i køkkenet. Det kan noget helt særligt. Det er en god måde at tømme hovedet på eller tænke anderledes tanker, og det er der også behov for en gang i mellem.

Naturvidenskab og religion

Jeg springer lidt i det, da en tanke presser sig på, om der er et paradoks i at være gift med en præst og så forske i cellers deling, prøve at forstå livet og dets opståen?

Det synes jeg ikke, der er, siger Susanne. Det er noget, vi meget ofte er blevet spurgt om, fordi folk ser på naturvidenskab og religion som modsætninger, men sådan ser jeg det ikke. Jeg synes, det er en stor fejl at ville fortrænge det guddommelige til det, vi *ikke* forstår. Det guddommelige ligger også i det, vi kan beskrive med naturvidenskab. Vi er kommet tættere på at forstå, hvordan livet er opstået her på jorden for mere end 3,8 mia. år siden, og hvordan den menneskelige organisme fungerer og en tanke dannes, men det gør det ikke til et mindre guddommeligt skaberværk. Naturvidenskaben beskæftiger sig med at forklare, hvordan forskellige ting sker, hvilke fysiske og kemiske processer, der finder sted, men religionen prøver at begribe meningen med det hele, så at sige.

Vi kan også godt forklare, hvad det er, der sker sådan rent meteorologisk i en solopgang, hvad det er, der farver himlen rød,

hvordan skyerne dannes, hvordan iskrystaller danner de højtliggende fjerhaleskyer, men vi kan ikke bruge naturvidenskab til at begribe betydningen af en solopgang, og hvordan den berører os. Det guddommelige er måske en følelse af at blive overvældet af, at der er noget, der større end os, og at det hele ikke bare er en tilfældighed.

Jeg er opvokset i et kristent hjem, hvor det at gå i kirke om søndagen, var naturligt, så det er ikke noget, der ligger mig fjernt. Men jeg står af i forhold til direkte naturstridige fortolkninger af Biblen.

Tak for snakken!

Jeg har altid yndet at se godt håndværk udført af dygtige håndværkere. Jeg er helt sikker på, at jeg den her efterhånden sene aften i januar har haft nogle meget interessante timer i selskab med en særdeles dygtig "håndværker" indenfor sit felt. Jeg er også helt sikker på, at jeg ikke har fået alt med af det, som jeg fik talt med Susanne om, men jeg håber, jeg har ramt noget af den nerve og den energi og den dygtighed, Susanne udstråler. Tak for nogle rigtig hyggelige og interessante timer.

Med hjemmelavet lagkage i haven

Dorte og Niels i "Gartnernes Hus"

Niels og Dorte Jensen med Odense fjord i baggrunden

Dorte og Niels købte 'Oberstens Hus', men opbyggede 'Gartnernes Hus'

Huset ligger på Grusgyden, mellem Gudskov og Klintebjerg, og stort set i vandkanten ved 'Mathildes Strand'. Det er i folkemunde kendt som Oberstens Hus, efter den oberst, der byggede det i 1980'erne, men for Dorte og Niels er huset nu Gartnernes Hus. De er nemlig begge uddannet gartnere og nu danner huset ramme om deres liv med blandt andet børnebørn og glaskunst.

Man skal ikke kaste med sten, hvis man bor i Dorte og Niels' stue. For selvom de ikke bor i et glashus, er vinduespartierne store og lader lyset vælte ind i det store opholdsrum fra flere sider af huset. Og den skønne udsigt over vandet kan betage én hver eneste dag, i al slag vejr, fortæller Dorte.

Niels og Dorte er begge født og opvokset på Nordfyn og har tilbragt hele deres liv her. De er, som nævnt, begge uddannet gartnere og har siden 1989 ejet de store

Dortes passion er glaskunst

drivhuse på Søndergade i Otterup, som også dannede ramme om deres private liv. Her er deres to døtre vokset op i tæt kontakt med forældrenes arbejde i drivhusene: *Det er det, vi har lavet altid - ja vi arbejder mange timer, det flød jo sammen, når det var vores eget og hobby og erhverv og fritid - det hele ik. Der var ikke noget, der hed fast arbejdstid, kan man sige.*

De seneste år har de lejet drivhusene ud, men har beholdt en rolle som en slags viceværter. De ønskede dog privat at flytte tættere på vandet og væk fra den befærdede Søndergade. Med denne motivation var de ovenikøbet villige til at forlade Nordfyn, hvis det rette hus skulle dukke op. Dog havde de haft et godt øje til Oberstens Hus gennem flere år. Og da det var til salg i 2017 slog de til. De ville egentlig gerne bare modernisere det eksisterende hus, men det viste sig, at det faktisk bedre kunne betale sig at bygge nyt pga. regler og love fra Kystdirektoratet. I denne proces blev der mulighed for at klimasikre huset ved at hæve det lidt, sætte de store vinduespartier i samt sætte solceller på taget – tiltag der ikke var mulige i en ombygning. De flyttede ind i det nye hus i sommeren 2020.

Tid til børnebørn

I dag hænger der fine børnetegninger og søde hilsner i entreen, og på bænken ligger små hjemmesko henslængt og vidner om, at små mennesker fylder meget - selv i dagligdagen. Det havde nemlig oprindeligt været meningen, at de ville beholde deres job

som viceværter i firmaet, der lejede deres drivhuse, men da der meldte sig købere til hele baduljen, 'solgte' de dermed også deres arbejde. De holder nu sabbat, som de kalder det.

Så en stor del af deres tid går med deres 3 små børnebørn. De passer dem ved sygdom, men ses også bare for at hygge. De nyder at kunne følge børnenes udvikling helt tæt på, for det går jo så stærkt. Børnebørnene – og Dorte og Niels - elsker at følge med i "trafikken" ude på fjorden, hvor de store skibe sejler forbi, og kan betragtes direkte fra stuen.

- Det er meget de samme skibe, der sejler her. Og der er bonus, hvis der er en gravemaskine med til ham, barnebarnet – en gravemaskine på et skib! Det klager vi ikke over, fortæller Niels.

Indflytning i en corona-tid

Deres første tid i huset har været præget af corona-restriktioner. Derfor er det ikke alt, der har kunnet lade sig gøre; de er ikke bare dumpet forbi til kaffe hos naboer eller bekendte i området, og mange sociale aktiviteter har været lukket ned, men til gengæld har de nydt ture i det fri. De ror kajak på fjorden, cykler lange ture i området og kommer forbi Klintebjerg Havn, hvor de benytter det nye miljø med fjordhusene, promenaden og nu omkring fælleshuset. De vil gerne sende en stor ros til bestyrelsen i Udvikling Klintebjerg, for det store arbejde med opførelsen.

- Og så nyder vi at gå nede ved vandet, med hunden – det er jo ikke en pligt at gå med hunden, men det er jo bare dejligt ik! Siger Niels glad – Ja, det er simpelthen fantastisk, istemmer Dorte. Herudover har de deltaget i de arrangementer, der trods corona har været afholdt, så som Fjordens Dag og veteranbilstræffet om mandagen på havnen. Det er hyggeligt og skaber et godt fællesskab. Listen med ting, de ønsker at opleve i området, er stadig lang; en tur til Vigelsø med Lunden, samt at komme til folkekøkken i Østrup Forsamlingshus, og så vil de gerne benytte sig mere af svømmehallen. På sigt vil de også se på, hvad Skeby GF kan tilbyde af bevægelse og fællesskab. Ydermere håber de på mere spontan hygge med naboerne i området, når corona slipper sit tag. På spørgsmålet om der er noget, de er stødt på, som de er utilfredse med i området, er svaret simpelt: – Nej, vi synes det er et dejligt sted!

Tulipaner formet af lys

Dortes store passion – glaskunst – fylder meget i, og uden for huset. Hun har et lille værksted, hvor glasset omhyggeligt udskæres og 'bygges op' som flotte figurer, som blomster, engle, skibe, julepynt og nu har hun taget hul på påskepynten i form af farvestrålende påskeæg. Glasset smeltes sammen i en ovn og bliver herefter flyttet til hendes lille lyse butiks- og udstillingslokale, der ligger lige ved siden af værkstedet. Her

skinner glaskunsten nærmest om kap med solen fra vinduet. Hendes lille butik hedder 'Havglimt' og har åbent efter aftale og på udvalgte 'åbent-hus-dage', som annonceres på skiltet ved indkørslen og på Facebook. Ligeledes sælger Dorte sin glaskunst på markeder rundt om i landet, hvor hun får en god fornemmelse for, hvad folk godt kan lide.

- Så jeg håber jo, at jeg kan få det bredt mere ud. Det kunne jo være sjovt, hvis folk kontaktede mig, hvis de lige står og mangler en blomst eller en sommerfugl til haven.

Tilbage i stuen åbenbares det, at Dortes kreative evner ikke bare er dumpet ned fra himlen, men nærmere er kommet ind med modernismen. I stuens store glasskabe, står sirligt malede porcelænsstel med forskellige smukke naturmotiver samt vinglas med slebne mønstre; disse har Dortes mor skabt. Og på væggen hænger et smukt akvarelmaleri, som moderen har malet af slægtsgården. Dorte og Niels nyder at kunne give sig mere hen til det kreative, da deres virke i drivhusene var meget præget af rutiner og faste procedurer.

Hvis du har lyst til at besøge Dortes fine glasbutik, kontaktes hun på tlf.: 20403717. Næste åbent-hus: 3. og 10. april. Kig også forbi Facebook-siden: 'Havglimt Glaskunst'.

GUDSTJENESTER I ØSTRUP, SKEBY OG GERSKOV KIRKER

Hvornår		Gerskov	Skeby	Østrup
Søndag 6/2	Keld B. Hansen			10.30
Søndag 13/2	Hans Otto Paludan		19.30	
Søndag 20/2	Johannes Nissen			14.00
Søndag 27/2 fastelavn	Keld B. Hansen	19.30		
Søndag 6/3	Keld B. Hansen			10.30
Søndag 13/3	Keld B. Hansen		19.30	
Søndag 20/3	Keld B. Hansen			10.30
Søndag 27/3	Keld B. Hansen	10.30		
Søndag 3/4	Keld B. Hansen			10.30

Sognepræst og provst Keld B. Hansen, 23474144; **Graver ved Østrup, Skeby og Gerskov kirker** Henning Madsen, 41263411; **Organist:** Niels Erik Clausen, 30556750.

NAVNE		
Døde: Inga Kristensen	Inge Jensen Gerda Jørgensen	Søren Ulrichsen Arne Sørensen

Kirkens hjemmeside: www.oestrup-skeby-gerskov-kirker.dk

Kirkens facebookside: Østrup, Skeby, Gerskov kirke

Skovløkke Lokalråds hjemmeside: www.skovloekken.dk

Kirkebladet er trykt på FSC certificeret papir, der støtter bæredygtigt skovbrug verden over.

Kirkebil: Ældre, der ikke kan befordre sig selv, og som gerne vil til gudstjeneste eller til møde i præstegården, er velkomne til at benytte sig af teletaxi ordningen. Udgiften for brug af teletaxi kan refunderes af kirkekassen.